

Nr 217.

Av herrar **Andersson** i Grimbo och **Olsson** i Kullenbergstorp, om
ändring i villkoren för statsbidrag till mindre fiskehamns-
byggnader.

De senaste årens oerhörda höjning av kostnaderna för alla arbetsföretag hava, då det gäller byggandet av mindre fiskehamnar, som erhålla endast $\frac{2}{3}$ av byggnadskostnaderna som statsbidrag, vållat, att sannolikt få om ens några sådana komma till utförande. Visserligen har staten genom att helt och hållet bekosta en del fiskehamnars byggande visat sitt stora intresse för fiskerinäringen, men det är nog klart för envar, att fisket vid alla Sveriges kuster ej kan koncentreras på endast detta ringa fåtal platser. På de övriga fiskeplatserna får naturligtvis hamnbyggnaderna ske i mindre omfattning, men även om så sker blir kostnaden så stor, att kommuner eller andra ej kunna ikläda sig samma så länge deras bidrag skall vara $\frac{1}{3}$ -del av kostnaden. Vi finna det knappast vara fullt rättvist att på en del platser befolkningen får hamnen rent till skänks utan nära nog minsta uppoffring, men för andra skola villkoren vara så tunga, att de ej mäktat uppfylla dem. Vår uppfattning är den, att verkligt intresse för en sak visar sig säkrast, då den intresserade gör någon avsevärd uppoffring för densamma, men knappast om hela uppoffringen består i att underteckna en skrivelse, däri saken göres synnerligen viktig.

Då vi hysa den uppfattning, att villkoret om att $\frac{1}{3}$ -del av kostnaden för mindre fiskehamnars byggande skall bestridas av menigheten eller enskilda, under nuvarande förhållanden vara alldeles för hårt, hava vi ansett, att detta kostnadsbidrag begränsades till att utgöra 10 procent av hela kostnaden för hamnbyggnaden.

Vi hava vågat göra denna hemställan, emedan redan nu under vissa förutsättningar statsbidraget kan sättas till 90 procent av kostnaden, men i så fall skall upprättas fond m. m. och kommunerna m. fl. skola då bidraga

med 30 procent av kostnaden. När nu, såvitt vi veta, ej någon hamnbyggnad skett där detta villkor funnit tillämpning, hava vi ansett, att steget borde tagas så långt, att hela nu stipulerade högsta statsbidrag eller 90 procent av kostnaden för hamnbyggnaden finge användas till själva arbetet och att återstående 10 procent utginge från menigheter m. fl.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i villkoren för statsbidrags utgående till mindre fiskehamnsbyggnader, dels att detsamma kan utgöra högst 90 procent av hela byggnadskostnaden och hela detta belopp finge användas till själva arbetet och dels att menigheters m. fl. bidrag till arbetskostnader skall utgöra minst 10 procent av förenämnda kostnader.

Stockholm den 26 januari 1918.

Herman Andersson,
Grimbo.

Olof Olsson,
Kullenbergstorp.